

V r e c h n í s o u d sprostil zástupce chudé strany podle čl. XXXIII uv. zák. k c. ř. s. z povinnosti zastupovati ji v zamýšleném syndikátním sporu. Do tohoto usnesení podala strana písemný rekurs bez podpisu advokáta. N e j v y š š í s o u d vrátil spisy vrchnímu soudu s tímto p o u k a z e m: Podle čl. XXXIII uv. zák. k c. ř. s. může chudá strana též u sborových soudů podati rekurs proti usnesení, jímž se vyhovuje žádosti advokáta jí zřízeného, by byl sprostěn zastupování, ústně do protokolu. Podá-li však rekurs písemně, musí býti podle § 520 c. ř. s. opatřen podpisem advokáta, poněvadž zmíněný čl. XXXIII neobsahuje ohledně rekursu podaného stranou písemně výjimku z předpisu § 520 c. ř. s. Jelikož stěžovatel podal rekurs písemně bez podpisu advokáta, vracejí se spisy k odstranění této formální vady podle § 84 c. ř. s. Při tom se upozorňuje na rozhodnutí nejvyššího soudu sb. n. s. čís. 2535.

Čís. 9225.

Dlužník má právo odporovati povolení exekuce podle § 36 ex. ř. bez ohledu na to, jaké exekuční kroky byly povoleny, jen jsou-li splněny podmínky § 36 ex. ř. Příkázáním k vybrání není ještě skončena exekuce na pohledávku.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, Rv I 1761/28.)

Žalobě dlužníka proti vymáhajícímu věřiteli, by byla prohlášena nepřipustnou exekuce vedená žalovaným, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Jest pravda, že odvolací soud se nedotkl vývodu odvolacího spisu, že exekuce žalovaným vedená jest již skončena příkázáním zabavené pohledávky k vybrání a že prý proto žalobkyně není oprávněna domáhati se výroku o nepřipustnosti exekuce. Ale dlužník má právo odporovati povolení exekuce podle § 36 ex. ř. bez ohledu na to, jaké exekuční kroky byly povoleny, jsou-li jen splněny podmínky tohoto předpisu zákona. A ty splněny byly, neboť příkázáním pohledávky k vybrání nebyla exekuce skončena a vymáhaný nárok splněn.

Čís. 9226.

Výhrada zpětné koupě (§ 1070 obč. zák.) při movitých věcech činí neplatnou celou smlouvu, pak-li by bez ní nebylo došlo ani k prodeji věci.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, Rv I 360/29.)

Žalovaní, vymáhající věřitelé, zabavili v exekuci proti manželům K-ovým movitosti. Žalobce domáhal se na žalovaných zrušení exekuce,

tvrdě, že k zabaveným věcem nabyt vlastnictví, koupiv je od manželů K-ových. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Trhová smlouva mezi žalovaným a manželý K-ovými jest neplatná. Ze smlouvy vychází na jevo, že právo zpětné koupě vyhrazené manželům K-ovým jest podstatnou součástí smlouvy (§ 901 obč. zák.). Ježto však zákon připouští takové výhrady jen při věcech nemovitých (§ 1070 obč. zák.), jde o smlouvu uzavřenou za podmínek podle § 698 obč. zák. nepřipustných, pročez jest celá smlouva podle § 898 obč. zák. neplatná (čís. 1231 sb. n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud vyhověl odvolání z důvodu, že z obsahu smlouvy vysvítá, že právo zpětné koupě, vyhrazené manželům K-ovým, jest podstatnou součástí smlouvy, o kterou se žaloba opírá, a že, an zákon takovou výhradu připouští jen při prodeji věcí movitých, byla smlouva ujednána za podmínek nepřipustných a jest proto neplatná. Názor tento jest v podstatě správný, neboť výhrada zpětné koupě při movitých věcech jest právně nemožnou a činí tedy neplatnou celou smlouvu, pak-li bez ní ani k prodeji věci by nebylo došlo. A to právě odvolací soud zcela správně usoudil ze samé smlouvy, kterou jest podle jejího obsahu pokládati za nedělitelný celek. I úvodní slova smlouvy »Endlich haben wir vereinbart . . .« svědčí zřejmě o tom, že jde i šlo tu o ujednání hlavní, podstatné a nikoli jen o ujednání vedlejší, jak tvrdí žalobce, arcí teprve v dovolání.

Čís. 9227.

Měli-li se podle společenské smlouvy v případě úmrtí jednoho ze tří veřejných společníků státi zbývající dva společníci (s vyloučením dědiců zesnulého společníka) výhradními vlastníky společenského podniku, zruší se společnost, zemřeli-li dva společníci, neměla-li pro tento případ společenská smlouva zvláštního ustanovení.

Třebas byla pojišťovací smlouva uzavřena veřejnou obchodní společností, nepatří, zanikla-li společnost, požární náhrada společnosti, nýbrž její likvidační podstatě.

Pozůstalostní soud jest oprávněn část požární náhrady, která se přibližně rovná dědickému podílu nezletilce, zajistiti pro něho vinkulací u pojišťovny.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, R II 267/29.)

Alexander K. byl společníkem veřejné obchodní společnosti Max K., jež sestávala ze tří společníků Alexandra K-a, Maxe K-a a Dr. Morice K-a. Společníci Alexander K. a Max K. zemřeli. V pozůstalostním řízení po Alexandru K-ovi, v němž byla dědičkou zůstavitelova nezletilá dcera,